

Husinecký zpravodaj

Slopek starostky

Ludmila Pánková
starostka

V lednovém zpravodaji jsem nastínila, jaké máme podány nebo chceme podat žádosti o dotace, které jsou rozhodující pro lepší fungování a rozvoj města.

A s blížící se polovinou roku je tedy vhodný čas na částečnou bilanci.

Od Jihočeského kraje jsme na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury získali na opravu vodovodu v ulici P. Chelčického 700 000,- Kč a na opravu kanalizace 600 000,- Kč. Celková výše projektu je 3 934 589,- Kč.

Z fondu tvorby a obnovy krajiny na ošetření vzrostlé zeleně v dolním parku Husinec II. etapa 160 000,- Kč z celkové výše 240 064,- Kč.

Z programu obnovy venkova jsme získali 119 000,- Kč na zlepšení hygienických podmínek ve školní jídelně z celkové výše 238 199,- Kč a 91 000,- Kč na nové dětské hřiště z částky 400 000,- Kč.

Od Ministerstva pro místní rozvoj byla podpořena žádost o dotaci na rekonstrukci místní komunikace v Žižkově ulici ve výši 1 000 000,- Kč z celkové částky 3 603 661,- Kč.

Za velice významnou podporu na tvorbu územního plánu Města Husinec považují získanou částku 400 000,- Kč z celkové výše projektu 822.800,- Kč a částku 2 700 000,- Kč z celkové hodnoty projektu 3 200 000,- Kč na vybudování kompostárny.

Další příspěvky o dotace jsme dostali na podporu sportu a kultury.

V současné době připravujeme ještě v rámci podpory péče o kulturní památky žádost o dotaci na restaurování sochy Mistra Jana Husa na náměstí.

Ale to už by bylo těch čísel na jeden sloupek až moc, tak je přiblížím v některém z dalších zpravodajů.

Přeji Vám krásné jarní dny!

Úvodník šéfredaktora

Milan Zíka, šéfredaktor

Všechno kvete, zemský ráj to na pohled. Mrazy si sice vybraly daň, ale květy v pupenech vydržely. Budí nás zpěv ptáků. Kachny na Blanici vyvedly mladé. Máj je opravdu krásný měsíc a opravdu lásky čas. Jedna kniha Paola Coelho vypráví o setkání přátel z dětství – mladého muže a mladé ženy. Probíhá v době, kdy onen muž ukončuje studium teologie a má se stát knězem. Setkání s láskou z dětství ho však znejistí. Připomene mu svět, který se téměř rozhodl opustit, a sny z dět-

ství. Rozhodování mezi láskou k Bohu a láskou k ženě je bolestné a málem skončí nepochopením a smrtí oné mladé ženy. Hrdina naštěstí najde způsob, jak obou spojit. V závěru je napsaná zásadní věta: „Sny dají hodně práce.“ Ano. A ještě jednou ano. Můžeme snít o čem chceme – bez vlastního vkladu toho těžko dosáhneme. Mnoho velkých objevů a činů existovalo zprvu v hlavách jen jako sny a představy. A za jejich realizaci mohla jen a jen zarputilost jejich autorů. Dějiny světa jsou dlážděny nesplněnými sny. A naše doba,

pokřivená nezvládnutelným nárůstem možností a informovanosti, tento proces graduje. Sny mají být realizovány hned. Jak praví reklamní slogan Rádia PENNY: „Jsme generace, která chce všechno hned a bez kompromisů.“ Jenže tak to nefunguje. Sny dají práci. A pokud ne, dlouho obvykle nevydrží, protože co získáme snadno, toho si nevážíme. Splnění snu je o to sladší, oč větší úsilí jsme museli vynaložit. Hodnotu vytváříme vlastní prací – ničím jiným.

Přeju vám „dobré“ sny a dost vůle pro jejich uskutečňování.

Jan Hus a Jeroným Pražský – příběh přátelství

Tomáš Butta, patriarcha ČSSH

Na letošní rok připadá 600. výročí Mistra Jeronýma Pražského. Jeroným zůstává v pozadí za Mistrem Janem Husem, kterému byla věnována značná pozornost v roce 2015. Obě postavy přes jejich rozdílnost poutalo vzájemné přátelství.

Jestliže Jan Hus prožíval své dětství a mládí v jižních Čechách ve venkovském prostředí na Prachaticku, pak Jeroným pocházel z Prahy. Na Novém Městě pražském v Reznické ulici na Karlově náměstí se nachází reliéf od sochaře Františka Bílka upozorňující na místo, kde se podle tradice Jeroným narodil. Nové Město jako jeho rodiště dosvědčuje i Petr z Mladoňovic, který ho osobně znal.

Jana a mladšího Jeronýma spojovalo studium a vyučování na pražské univerzitě. Nesli společně zápasy o Viklefa i o emancipaci českého univerzitního národa. Přes jejich společnou touhu po poznání a svobodném hledání pravdy byli přece jen Jan a Jeroným odlišni svým zaměřením. Jan byl knězem a teologem, horlivým kazatelem a mužem hlubokého duchovního života, až asketicky přísným,

který měl blízko k lidem a k problémům běžného života. Vedle svého univerzitního působení Hus psal srozumitelnou řečí své vzdělávací a výchovné spisy. Naproti tomu byl Jeroným laik, filozof, intelektuál. Věnoval se filozofii, cestoval po evropských univerzitách, kde získal několik magisterských titulů. Jeho dílo tvoří především univerzitní filozofické texty. Pronesl například „Chválu svobodných umění“, v níž se zastává Viklefových děl. Svými svobodomyšlnými názory budil Jeroným podezření a stal se nebezpečným pro tehdejší představitele středověké církve, podobně jako kazatel a teolog Jan Hus. Oba dva přijeli na koncil do Kostnice, Jeroným o několik měsíců později. Tam byli oba dva čeští učenci vězněni. Hus se ocitl ve vězení krátce po svém příjezdu a Jeroným po svém nezdařeném útěku.

O vzájemném přátelství mezi Husem a Jeronýmem svědčí zmínky v Husových listech psaných v Kostnici. Již dříve se Hus Jeronýma zastal proti nařčení z kacířství příkrým a rozhodným dopisem, adresovaným učiteli vídeňské univerzity. Hus projevoval v listech o Jeronýma svou obavu a dokonce

viděl předem ve snu jeho zajetí, jak se o tom v jednom ze svých dopisů zmiňuje.

Příběh Jeronýmův je nám lidsky srozumitelný. Po velmi těžkém a krutém vězení Jeroným načas zakolísal a zřekl se pod nátlakem svého učitele Johna Viklefa i svého přítele Jana Husa. Vzápětí však své odvolání vzal zpět a k Janu Husovi se veřejně přiznal. Přátelství mohl na chvíli zapřít, ale ne trvale zradit.

Závěr jeho života je blízky údělu jeho staršího přítele Jana Husa. I filozof Jeroným skončil svůj život na hranici o necelý rok později dne 30. května 1416 během Kostnického koncilu, jak o tom podává svědectví Petr z Mladoňovic a další prameny. Přátelé Jan a Jeroným byli spojováni i po své smrti. Oba se stali v husitské době mučedníky Kristovy pravdy a jejich památka byla společně připomínána na svátek 6. července v liturgických slavnostech i v duchovních písních.

Současný stav bádání o Jeronýmově životě a díle přibližuje publikace předního historika Františka Šmahela vydaná v roce 2010. Letošní výročí Jeronýma Pražského si budeme připomínat v Praze, v Kostnici, ale i v Husinci a na dalších místech.

Vítání občánků

SPOZ uspořádá dne 26. 5. v obřadní síni MěÚ Husinec vítání nových občánků. Mezi nové občany města přivítáme Sofii Cmuntovou, Karolinu Langovou, Patrika Stropnického a Vo Quoc Hunga.

Akce na Šebeláku

Zveme vás na druhý ročník otevření Šebeláku - "Koupání pro zdatné jedince", které se uskuteční 4. června ve 13:00. Každý otužilce dostane grog na zahřátí zdarma.

Růžena Uhrinová

Přednáška

Zveme vás na další slibovanou přednášku doktora **Daniela Váňi**, která se uskuteční v pátek 17. června. Tématem budou tentokrát "Dva světy - svět reality a svět médií." Více info brzy. Ondřej Babka, KK

Společenská kronika

Uvádíme 70., 75., 80. výročí narození od 80ti již každý rok.

Životní výročí v době od 15. 5. 2016 do 15. 6. 2016 oslaví:

Václav KLABOUC, Kostnická 241, Husinec

Ladislav KRBEČEK, Husova 224, Husinec

Marie JEŽKOVÁ, Jeronýmova 125, Husinec

Helena BALOGOVÁ, Jeronýmova 154, Husinec

Marie RUBEŠOVÁ, Kostnická 247, Husinec

Helena SULOVÁ, Světská 280, Husinec

Zdeňka FEKETOVÁ, Výrov 22

Anna TOMANOVÁ, Husova 238, Husinec

Iva Bernardová, matrikářka

Milan Vančura - Výběr významných květnových událostí:

5. května 1945 se v 18.00 hod. ujímá veřejné správy v Husinci národní výbor

7. května 1945 v 17.30 hod. projelo Husincem auto s americkými vojáky. Německé kulometné hnízdo na střeše hotelu Na Knížecí nereagovalo. Vojáci byli uvítáni členy RNV. Později se zjistilo, že to byla soukromá nepovolená akce několika amerických vojáků.

9. května 1881, na paměť sňatku korunního prince Rudolfa se Stefanií Belgickou, byl postaven na Vráži zděný jehlanec z kamene. Do zdi jehlance byly uloženy pamětní listiny obecní, duchovní a školní zprávy o Husinci a veškeré běžné mince.

9. května 1945 velitelství partyzánského úseku Šumava II provedlo v Husinci nábor do vyčišťovacích oddílů. V 7.00 hod. nastoupilo 90 zbraně schopných mužů a dvě ženy.

10. května 1867 zahájil provoz samostatný poštovní úřad. Umístěn byl v kupeckém krámkě číslo 104. Prvním poštovníkem byl jmenován místní kupec Antonín Šebelle. Jeho nástupcem byl syn Eduard Šebelle.

10. května byl Husinec osvobozen vojsky 26. pěší divize genmjr. W. S. Paula (3. americké armády generála Pattona). Velitelem Prachatic a okolí se stal plukovník Condreen. Styčným důstojníkem za československou stranu byl major Lang-Tajanovský, husinecký občan.

11. května 1945 v 19.30 hod. se konalo uvítání Američanů. Uvítací projev přednesl anglicky předseda RNV A. Polášek.

13. května 1945 proběhla v Husinci velkolepá oslava osvobození ČSR.

Informace z jednání rady města

Rada města na svých jednáních konaných dne 29. 3., 13. 4. a 28. 4.

schválila:

- Pronájem zahrádky parc. č. 659/23
- Nabídku na opravu vánoční dekorace
- Pronájem komunitního centra na 23.4.
- Podání přihlášky na členství ve společenství měst s husitskou tradicí
- Rozpočtové opatření č. 1
- Výsledek výběrového řízení na odkoupení panelů
- Zveřejnění záměru pronájmu části parc. č. 668/1 v k. ú. Husinec – zahrádka
- Zveřejnění záměru pronájmu parc. č. 96/1 a stavby na p. č. 71/1 v k. ú. Husinec

vzala na vědomí:

- Informaci o vyřízení podaných žádostí o grant
- Vyúčtování nákladů a výnosů za rok 2015 – ČEVAK

projednala:

- Žádost Povodí Vltavy o vyjádření k jezu na Blanici

neschválila:

- Žádost o snížení poplatku za odpady

HUSINECKÉ KŘESLO PRO HOSTA

Host: doktorka Kateřina Cajthamlová

Kdy: 2. června v 18:00

Kde: Kulturní dům Husinec

Vstupné: 100 Kč

Předprodej od 13. 5. na MěÚ Husinec

Vladimír Valíček - Hus v Kostnici - 3. Glejt

Přes zdlouhavá jednání a mnohé sliby jela delegace s Husem do Kostnice bez glejtu. Částečně byl Hus se svou výpravou chráněn glejtem, který dostali zástupci Karlovy univerzity mistr Jan z Rejstejna (Kardinál) a pan Jan z Chlumu s písařem Petrem z Mladoňovi. Ostatně jel s nimi i Zikmundův pozdější dvořan Václav z Leštna.

Cesta Německem proběhla celkem bez problémů. Hus jel většinou na koni – budil pozornost, ale cesta byla klidná. V Bärnu jej tamní farář pozval a uvítal jej jako přítele. V Norimberce rozmlouval Hus 4 hodiny s kněžími. Z Norimberku se mezitím pan z Dubé vypravil do Špýru k Zikmundovi pro glejt. Jediným rušivým momentem bylo, že před ním jedoucí lubušský biskup všude oznamoval, že za ním vezou na voze spoutaného hrozného kacíře.

Glejt se dostal k Husovi až 5. listopadu 1414. Císař jej udělil na poslední chvíli po poradě s přáteli za pobytu v Norimberce a se zpožděním jej přivezl pan Václav z Dubé. Byl to list ochranný, „Salvo conductus“ a Zikmund jej podepsal 18. října 1414 ve Špýru, když už se chystal ke korunovaci. Na Štědrý den 1414 (kdy současně dojel v noci do Kostnice i císař Zikmund) dal glejt, pan Jan z Chlumu veřejně v městě Kostnici vyhlásit. Když byl Hus potom zatčen a uvězněn, po urgenci českých pánů projevil Zikmund papeži nelibost, že jeho glejt porušili, aniž byl český mistr napřed na koncilu veřejně vyslyšen a odsouzen.

Ovšem od dalších zásahů ve věci glejtu císař upustil. Nechtěl zasahovat do jednání dalšího, které již příslušelo církvi a jejím představitelům. Bylo to ovšem později Zikmundovi těžce vytýkáno a Zikmund byl od té doby obviňován z yěrolomnosti (byl pak i dále v Čechách odmítán).

Co bylo obsahem Zikmundova glejtu?

Mimo jiné se v něm připomíná: „Ctihodného mistra Jana Husa, svaté teologie bakaláře a mistra umění, listu tohoto ukazatele, kterýž se právě ubírá z království Českého na sněm obecný, jenž se má konati v městě Kostnici a kteréhož jsme v ochranu a záštitu naší a posvátné říše přijali, vám všem vůbec a jednomu každému zvláště z plna srdce doporučujeme, žádajíce, abyste ho, když by k vám přibyl, vlídně přijali, přízeň jemu prokazovali a ve všem, což by k rychlosti a bezpečnosti jeho cestování na pevné zemi i po vodách směřovalo, ochotnou vůli se mu propůjčiti žádali a povinni byli, jakž také veškeré překážky odstávivše toho dopustili, aby on se svými sluhy, koňmi, vaky, zavazadly a všemi jinými věcmi jakýmkoli průsmkem, přístavem, mostem, zemí, městysem, městem, hradem, vesnicí a jinými místy vašimi bez všeho placení, dávek, cestného, mýta, daně i jakéhokoli jiného poplatku projíti, státi, zůstávati a se navrátiti mohl, jakož abyste také pro něho a všem jeho, kdekoli by

toho potřeba žádala, o bezpečný a jistý průvod se postarali a za povinnost měli ke cti a uctivosti ke královské naší majestátnosti.

Dáno ve Špýru, léta páně 1414, dne 18. října, království našich Uherského v 23. a Římského v 5. roce panování.“

Z listu tohoto vyplývá, že byl listem ochranným, zabezpečujícím Husovu cestu do Kostnice a zpět, osvobozuje ho ode všech mýt, cel a poplatků a ochrání ho na cestě proti jakémukoli násilí a nařizuje všem býti mu při cestování pomocí.

Do žádného jednání, které připravila církev, když se rozhodla Husa soudit, Zikmund zasahovat nechtěl a ani nemohl.

Spolehlivým vykladatelem listu je sám císař, který na koncilu 7. června 1415 k připomínce Husových průvodců, že je Husův život ohrožen, k Husovi varovně promluvil:

„Propůjčil jsem ti bezpečný průvod dříve, než jsi z Prahy vyjel a nařídil jsem Václavu z Dubé i Janovi z Chlumu, aby tebe provázeli a chránili, bys do Kostnice z vůle svobodné přišel, utlačován nebyl a k slyšení veřejnému připuštěn jsi, počet ze své víry mohl klásti. To se nyní stalo..., a díky za to vzdávám sněmu, který tak učinil, ač někteří mi vyčítají, že jsem nebyl oprávněn bezpečný průvod zaručovat bludaři nebo tomu, kdož z bludařství byl obviněn. Pročez já, rovněž jakožto kardinál (d'Ailly) ti radu dávám, abys tvrdošíjně ničeho nehájil... Kdybys však při svých náhledech setrvati chtěl, pak běda tobě! Otcové (církevní) dobře vědí, jak s tebou naložiti mají. Já jsem jim slíbil, že bludaře nikdy hájit nebudu, a chtěl-li by kdo v bludu tvrdošíjně setrvat, já první bych jej uvedl na hranici k upálení.“

Tímto stanoviskem se Zikmund přiřadil k těm, kteří Husa soudili, aniž zachovávali základní procesní právní řád, či dokonce k těm, kteří už napřed před rozsudkem Husa prohlásili za kacíře a nedali mu možnost uplatnění nejzákladnějšího práva obhajoby, které musí zaručit každý soud ze samé podstaty – výsostnosti nezávislého rozhodování během spravedlivého, řádného soudního procesu.

K tomu se vyjádřil jasně a nekompromisně náš největší historik František Palacký, když se k postojí Zikmundově vyjádřil takto:

„Ne to brali Čechové Zikmundovi za zlé, že Husa nechránil před odsouzením a potrestáním co kacíře; takového smyslu nesnesl v sobě pověstný jeho list průvodčí, a o zrušení jeho skrze Zikmunda nedalo se tudíž ani mluvit: toho ale nemohli mu nikdy zapomenut, že měv raději se přimlouvati se za Husa, ještě sám popuzoval otce k odsouzení jeho...“

Povoleno Okresním úřadem, ref.kultury Prachatic dne 25. 1. 1999, registrační číslo MK ČR E 12485. Šéfredaktor Mgr. Milan Zíka. Vychází v Husinci 1x za měsíc. Vydalo Město Husinec, Prokopovo nám.1, IČO 250449 dne 15. 05. 2016 jako číslo 201. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.